

teresseret i disse Hedeplantager. Det kan godt være, at man i sin Tid har troet, det vilde blive et bedre Grundlag i økonomisk Henseende, end det virkelig er blevet, og at man ogsaa af den Grund, efterhaanden som man mærkede, at det ikke nær er den økonomisk gode Anvendelse af Pengene, som man maaske i sin Tid har troet, og maaske ogsaa har haft Grund til at tro, føler disse Skatter tyngende. Jeg kan derfor paa mit Partis Vegne tilsige dette Forslag Støtte, idet vi vil gøre, hvad vi formaar, for at Sagen kan føres hurtig gennem Folketinget. Jeg synes, at de Grænser, der er sat, 200 Kr. pr. ha og Takst 3, er meget fornuftige og forstandige, naar man overhovedet skulde have en Værdigrænse, og det anser jeg for nødvendigt, thi saadanne Plantager kan jo ligge paa Steder, hvor de kan blive endogsaa meget værd — jeg tænker paa anden Anvendelse end netop til Plantage. Man maa have saadanne Grænser, men paa den anden Side kan saadanne Grænser volde lidt Vanskelighed ved Vurderingen, for hvis Vurderingsmyndighederne synes, at Plantagen egentlig skulde sættes til 250 eller 230 Kr. pr. ha, vil de fristes til at sige: vi kan vist forsvare at holde den nede paa 200 Kr. Men, som sagt, det betyder ikke stort.

Der blev af min Partifælle, det ærede Medlem Hr. Jensen (Aale) i Landstinget, udtalt Ønske om, at man, naar man begunstigede Hedeplantningerne paa den Maade, da ogsaa havde sin Opmærksomhed henvendt paa anden Opdyrkning af Heden, navnlig til Landbrug. Noget saadant kan jo ikke komme med denne Gang, men det er vel ingen Skade til at have Opmærksomheden henvendt derpaa.

I Landstinget blev Forslaget gennemført af de samme 3 Partier, som her i Tinget gennemførte Statsgrundskylden, idet det konservative Folkeparti meldte sig fra, fordi der i Lovforslaget et Par Steder staar „Grundværdi“, og Ordet „Grundværdi“ har en højst ubehagelig Virkning paa Konservative, de nærer en saadan Antipati mod det Ord, at jeg ved ikke, hvad Lovforslag de ikke kunde finde paa at stemme imod, hvis det Ord var puttet derind. Jeg er i hvert Fald kommet til at tænke paa, at det havde været rart, om vi havde kendt denne Aversion, da vi behandlede Militærlovene, for jeg tror virkelig, vi kunde have faaet de Konservative til at stemme mod dem, hvis vi havde puttet det Ord derind. Da det Ord „Grundværdi“ antagelig vil staa i Forslaget, og saa naar det forlader dette høje Ting, gaar

jeg ud fra, at vi ikke kan vente de Konservatives Medvirkning til Lovforslagets Gennemførelse, men, som sagt, vi kan ogsaa undvære den, Forslaget kan udmærket godt gennemføres uden dem. Det er en udmærket Lovgivning, der her er Tale om, og jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.

Juel: Paa det konservative Folkepartis Vegne skal jeg angaaende denne Sag tillade mig følgende Bemærkninger. Vi har altid haft den allerstørste Interesse for Hedesagen, vi har med stor Glæde set det store patriotiske og samfundsnyttige Arbejde, der gennem Aarene er udført af det danske Hedeselskab, og vil paa enhver Maade være med til at støtte alt, hvad der kan hjælpe til, at det fremdeles i mange Aar kan fortsætte sin velsignelsesrige Virksomhed. Nu ligger Forholdet i Øjeblikket saaledes, at de store Skatter, som vi uheldigvis er kommet ind under, virker ogsaa paa en saadan Maade paa Hedeplantagerne, at skal man blive ved at udrede de Skatter, vil det praktisk talt betyde, at ingen mere vil plante paa Heden, og at de Plantninger, der med store Ofre og Bekostninger er bragt til Veje og nu er i god Gænge, enten vil blive solgt eller saaledes forsømt, at de gaar stærkt tilbage. Det er derfor kun rimeligt, at der gøres noget for, at disse Skatter kan blive reduceret det mest mulige, saa at vi ikke alene kan vedligeholde de gode Plantager, vi har faaet, men ogsaa have Haab om, at der findes fædrelandssindede Mænd, der uden Hensyn til de øvrige Bekostninger vil give sig til at fortsætte med Plantningen.

Denne Interesse for den danske Hedesag deles heldigvis af hele det danske Folk uden Hensyn til, hvilket Parti man tilhører, og jeg havde troet, at en Sag af denne Betydning for vort Fædreland kunde have været behandlet og drøftet udelukkende ud fra saglige Grunde, uden at det havde været nødvendigt at blande Politik ind ogsaa i dette Forhold. Paa dette Punkt er vi desværre blevet sørgelig skuffet, idet det fra en vis Side er fundet rigtigt at søge indsmuglet georgeistiske Ideer ogsaa i dette Lovforslag, uden at der praktisk talt kan anføres nogen saglig Begrundelse derfor. Det vil vi fra vor Side ikke være med til, og jeg skal derfor ved Sagens anden Behandling paa det konservative Folkepartis Vegne stille et Ændringsforslag.

Valdemar Nielsen: Da mit Parti er enigt i den Betragtning, at denne Skatte-